

جمادی الثانی - سال سوم (نساء: ۵۹)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ أُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ، فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ، فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَ الرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، ذَلِكَ خَيْرٌ وَ أَحْسَنُ تَأْوِيلًا.

ای مؤمنان! از خداوند اطاعت کنید، و نیز از پیامبر و صاحبان امرتان [که اوصیای به حق پیامبرند و مثل او دارای مقام عصمتند] فرمان بگیرید! پس هرگاه درباره‌ی چیزی [از احکام و امور مادی و مسائل خانوادگی و اجتماعی و جنگ و صلح] اختلاف داشتید، اگر به خداوند و قیامت مؤمن هستید [برای خاتمه یافتن اختلاف] آن را به خدا و پیامبر ارجاع دهید! این [کار] برای شما بهتر و از نظر عاقبت نیکوتر است.

جابر بن عبدالله انصاری می‌گوید: هنگامی که خداوند آیه‌ی «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ أُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ» را بر پیامبرش محمد صلی الله علیه و آله نازل کرد، عرض کردم: ای رسول خدا! ما خدا و پیامبرش را شناختیم، پس اولوالامری که خداوند اطاعت از آنها را به اطاعت از شما پیوند داده است، چه کسانی هستند؟ حضرت فرمود: ای جابر! آنها خلیفه و جانشین من و بعد از من امامان مسلمانان هستند. اول علی بن ابی طالب علیهما السلام، سپس حسن علیه السلام، بعد از او حسین علیه السلام، بعد علی بن حسین علیهما السلام، بعد محمد بن علی علیهما السلام که در تورات به «باقر» معروف است؛ تو او را خواهی دید، پس وقتی او را ملاقات کردی، سلام مرا به او برسان. پس از او صادق، جعفر بن محمد علیهما السلام و بعد از او موسی بن جعفر علیهما السلام، علی بن موسی علیهما السلام، محمد بن علی علیهما السلام، علی بن محمد علیهما السلام، حسن بن علی علیهما السلام و سپس امامی که هم‌نام و هم‌کنیه‌ی من است، حجّت خدا در زمین و بقیة الله در میان بندگانش است، فرزند حسن بن علی علیهما السلام، او کسی است که خداوند، ذکر و یاد خود را پس از گشودن شرق و غرب به دست این امام، در زمین گسترش می‌دهد. او کسی است که از دید پیروان و دوست‌دارانش مخفی می‌شود، به طوری که جز کسی که خداوند، ایمان قلبی او را آزموده باشد، نمی‌تواند که بر اظهار امامتش ثابت قدم بماند.

جابر گفت: به ایشان عرض کردم: ای رسول خدا! آیا در زمان غیبتش بهره‌ای به پیروانش می‌رسد؟ حضرت فرمودند: آری، به کسی که مرا به پیامبری برگزید، سوگند یاد می‌کنم که آنها از نور امامت و ولایتش چنان بهره‌ای می‌برند که کلّ مردم از تابش خورشید سود می‌برند، حتی اگر ابری هم حائل شود. ای جابر! این موضوع از رازهای پنهان گنجینه‌ی علم خداست؛ پس آن را جز از کسانی که شایستگی آن را دارند، مخفی نگه‌دار.^۱

ابوبصیر روایت کرده که از امام صادق علیه السلام درباره‌ی آیه‌ی «أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ» سؤال کردم.

حضرت فرمودند: در حقّ علی بن ابی‌طالب علیهما السلام و اهل بیت ایشان، حسن و حسین علیهما السلام نازل شده است.

به ایشان عرض کردم: مردم می‌گویند: پس چرا خداوند از علی علیه السلام و اهل بیت ایشان در کتابش نام نمی‌برد؟

حضرت فرمودند: در پاسخ به آن‌ها بگویید: نماز هم بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله نازل شد بدون آن‌که سه رکعتی یا چهار رکعتی آن معلوم شود. تا این‌که رسول خدا صلی الله علیه و آله، خود آن را برای مردم تفسیر نمودند.

زکات بر پیامبر صلی الله علیه و آله نازل شد، بی آن‌که ذکر شود که از هر چهل درهم، یک درهم کنار گذاشته شود، تا این‌که باز رسول خدا صلی الله علیه و آله آن را تفسیر کردند، و حج نازل شد، اما فرمود: هفت بار طواف کنید و این رسول خدا صلی الله علیه و آله بودند که آن را برای مردم تشریح کردند و آیه‌ی «أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ» در حقّ علی علیه السلام و حسن علیه السلام و حسین علیه السلام نازل شد.

رسول خدا صلی الله علیه و آله در حقّ علی علیه السلام فرمودند: بدانید که هر کس من مولای او هستم، پس علی هم مولای اوست و فرمودند: شما را سفارش می‌کنم به کتاب خدا و اهل بیت خودم؛ چون که من از خداوند بزرگ تقاضا کردم تا روزی که بر حوض بهشت وارد می‌شوند، بین آن‌ها جدایی نیفکند و او تقاضایم را اجابت نمود.^۱